

οὐτε καὶ νὰ διαστείλῃ τοὺς συνεσφιγμένους δα-
 ρύδας τῆς δεξιᾶς.
 Ἄλλ' ἰδοὺ ἡ ἀλληγορικὴ ἔννοια τῆς τερατολογίας
 κατὰ τὸν Σαλβέρτην (Sciences occultes).
 Μίλων ἦτο εἰς τὴν πατρίδα του ἀρχιερεὺς τῆς
 ἡρώδης ὁ ἀνδριάς αὐτοῦ ἀνεστηλωμένος· εἰς τὴν Ὀλυμ-
 πόν παρίστανεν ὄρθιον ἐπὶ μικρᾶς στρογγύλης
 ἑλκός, κρατοῦντα δὲ ῥόδιον, ὡς καρπὸν δένδρου ἀρι-
 στίου εἰς τὴν Θεῖαν· οἱ δὲ δακτυλοὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς
 ἦσαν συνημμένοι μόνον διατῆς τέχνης τὴν ἀτίλειαν.
 Εὐβοῆζετο ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ἀλέκτρος ἀποσοβεῖ τὸν
 ... διότι ἐπανελαθούσης τῆς ἡμέρας, τῆ ὅποιαν
 ἠγγέλλει ὁ ἀλέκτωρ, τὰ σακεθόρα θηρία κρύπτονται
 ἑκαστῶς εἰς τοὺς χηραμοῦς των.

§. 2.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον διείπε τὴν πολιτικὴν τῶν λαῶν
 μαγεία· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπάτη ὡς μετοχὴ τῆς
 πανδοουαμίας· ὅθεν ἐθαυμάστη καὶ παρὰ τῶν
 τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐπιστήμη ἀνακαλύπτουσα
 τῆς φύσεως (Φίλων Ἰουδαῖος· περὶ εἰδ. νομ.)
 ἡρώδης διὰ τὰς γενομένας αὐτῆς καταχρήσεις
 ἐπιπολάταταν ἀγρυπνίαν τῶν τερατοουργῶν κα-
 τὰ τὸν ὄρατον καὶ μέχρις ὀσμῆτος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ διο-
 κλησιανὸς τοῦ Ἰουανέως Φιλόστρατος ἐπεμι-
 νησε πληροφορητὴ πάντας ὅτι ὁ ἡρώδης του δὲν ἦτο
 οὐδὲ κατὰ τὸν μεσαίωνα ἀναλαβοῦσά τινα ση-
 μείων διετίπειρε παντοῦ φόβον ὡς κακοποιὸς δύναμις,
 διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπινου νοῦς κατε-
 ἴσθη τὴν Εὐρώπῃ γενικὸς περίγελως.

Ἐκ τῆς γνωστῆς ὅτι ἡ μαγεία κατὰ γὰρ κυρίως
 τῆς Περσίας, ἡ μᾶλλον ἐκ τῆς Ἰνδίας· διότι μάγοι
 τοῦδε εἰτι ὀνομάζονται οἱ ἱερεῖς τῶν πυρολατρῶν
 ἢ τῆς Παρσίας) κατὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν
 — Ἄβέστη T. 2.) Κατὰ δὲ τὸν Ἀμμαιανὸν Μαρ-
 τῆν ὁ Ζωροάστρης ἐτελειοποίησε τὴν ἐπιστήμην
 τῶν Χαλδαίων· ἐχρησίμεισε δὲ αὐτὴ τότε
 εἰς τὰς ἄλλας τῶν ἀνθρώπων ὑποθέσεις
 μαγείας, ἢ κακοποιῶν δαίμων, ἀλλὰ καὶ εἰς
 μετὰ τῶν ἡγεμονῶν πολέμους. Οὕτω μαχό-
 ῃς ὁ Νίνος βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων καὶ Ζωροά-
 στῆς βασιλεὺς τῆς Βακτριανῆς μετεχειρίθησαν κατὰ
 ἄλλοιον (βιβλ. I) καὶ μαγικὰς μαγανείας,
 καὶ τὰ ὅπλα, εἰς νὰ ἐπιτύχωσιν ἕκαστος τὴν
 Ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος (κατὰ τῶν αἰρετικῶν β. I.)
 εἰπε ὅτι ὁ Νεμβρόδ κτίσας τὰ Βακτρα ἔφερον
 τὰς ἀστρονομικὰς καὶ μαγικὰς γνώσεις ἀπο-
 ῆς ὑπὸ τὸν Ἰσραὴλ τέταρτον τοῦ Σὴθ ἀπόγονον.
 τὰ Ἰουδαϊκὰ βιβλία γίνεται πολὺς λόγος περὶ
 τῶν Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τῆς Χαναὰμ περιέπεσον
 ἡρώδης ὡς μεταχειρίζομενοι τὰς ἐπιφθὰς
 βιβλ. Κεφ. IB.) Εἰς τὴν μαγείαν κατέρχοντο οἱ
 πολεμοῦντες τοὺς Ἑβραίους, ὅτε ἐξήλθον ἐκ
 Ἰσραήλ, μάλιστα δὲ πάντων ὁ Βαλαὰμ πολιτο-
 ῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθίοπων, ἔπειτα δὲ

ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως. Εἰς τὴν Ἰνδίαν ἐθεωροῦντο οἱ ἱερεῖς
 τῶν Αἰγυπτίων ὡς ἄριστοι μάγοι. Λέγεται ὅτι καὶ ὁ
 νομοθέτης αὐτὸς τῶν Ἑβραίων ἐδιδάχθη τὴν ἀπόκρυ-
 φον ταύτην ἐπιστήμην παρὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ,
 ἡρώδης τὸν διέτωσεν ἐκ τῶν ὑδάτων (κα ἐπαιδεύθη ἐν πάσῃ
 σοφίᾳ τῶν Αἰγυπτίων· ἢ δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ
 ἔργοις. Πραξ. Αποστ. Κεφ Ζ.) Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰωσήφ
 αἰχμαλώτος διαμένων ἐν Αἰγύπτῳ ἐμυσταγωγῆθη τὰ
 τῆς μαγείας· καὶ οὕτω προεῖδε τὸν μέλλοντα νὰ ἐπι-
 στήμη λυμὸν εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν Φαραίωνων (Ἰου-
 στίνοσ B. 36) ὡς μάγον δὲ ἐκατηγόρουν οἱ ἔθνη οἱ
 καὶ τὸν θεμελιωτὴν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, βλέποντες
 ὅσα ἐκάστοτε ἐξετέλει θαύματα. (Αρνοβ. κατὰ ἔθν.
 βιβλ. I.)

Εἰς τὴν Ἰνδίαν ἐτιμήθη ἔκπαλαι ἐξαιρέτως ἡ μα-
 γεία. Ὁ Γερμανὸς Conrad Horst, ὅστις ἐξέδωκε τὴν
 μαγικὴν βιβλιοθήκην, βεβαίως ὅτι τὸ ἱερὸν βιβλίον τῶν
 Ἰνδῶν, ἢ Βέδα, περιέχει πολλὰς μαγικὰς πραγμα-
 τείας· ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκδοθεὶς παρὰ τοῦ Μενοῦ κώδιξ τῶν
 νόμων περιλαμβάνει πολλοὺς μαγικοὺς τύπους ἀπγο-
 ρευμένους, ἢ συγκεχωρημένους εἰς τοὺς Βραχμῶνας.
 Καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὴν Ἄρκτον, καθὼς
 εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἡ μαγεία φαίνεται ὅτι ἐξηπλώθη
 ἀνέκαθεν καὶ ἤμασε μάλιστα. Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει
 ὡς μάγους τοὺς ἱερεῖς τῆς μεγάλης Βρετανίας (Hist.
 nat. Lib. XXX) καὶ τῆς Γαλατίας (XVI) ὁ Ὅδι-
 νος καταστήσας τὴν θρησκείαν του εἰς τὴν παλαιὰν
 Σκανδιναυίαν ἐθεωρήθη ὡς ἐρευρέτης τῆς μαγικῆς.
 Εἶχον ἄρα γε οἱ Δρυῖδες ἄμεσον σχέσιν μετὰ τῶν
 Ἰνδῶν, καθὼς καὶ οἱ Σκᾶλδοι; ἢ διὰ τῶν Ἑλλήνων
 καὶ Ῥωμαίων ἔμαθον τὰς μαγείας των; τὸ δεῦτερον
 τοῦτο φαίνεται ἀπιθάνον.

Παντοῦ ὅμως καὶ πάντοτε ἡ μαγεία ἐνομήσθη ἢ ὡς
 δύναμις διέπουσα τὴν φύσιν ἐν ὀνόματι τοῦ ἀγαθοῦ
 δαίμονος, ἢ ὡς τέχνη θαυματουργὸς ἐπικαλουμένη
 τὰ πνεύματα, δηλ. τοὺς φανταστικοὺς θεοὺς,
 καὶ τοὺς ἀγύρτας αὐτῶν ἱερεῖς. Πάντα τὰ κατορθώ-
 ματα ἀνεφέροντο εἰς ἀνωτέραν τινα ἀντίληψιν, καὶ οἱ
 θεοὶ περιπέλουσαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καθὼς εἰς
 τὴν Ὀδύσειαν καὶ τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὀμήρου. Ὁ δὲ
 Ζωροάστρης ἀναγνωρίζων τὰ θαύματα, ἐθεώρει ὡς
 αἰτίον αὐτῶν τὸν κακὸν δαίμονα, ἐναμιλλώμενος νὰ
 ὑπερβῇ τοὺς μάγους· διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ
 δαίμονος. Οὕτω σχεδὸν καὶ ὁ Μωϋσῆς αὐτὸς, ἱερο-
 φάντης καὶ προφήτης τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ, ἀντιγωνίσθη
 πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἱερεῖς διὰ πικραδωτέρων θαυ-
 μάτων· ὅθεν ἡ ῥήδωσ τοῦ Ἀαρῶν μεταβληθεῖσα εἰς
 ὄφιν κατέπτε τὰς τῶν μάγων τῆς Αἰγύπτου μεταβλη-
 θεῖσας καὶ αὐτὰς πρότερον εἰς ὄφεις (Ἐξοδ. Κεφ. Ζ.)
 ὁ δὲ προφήτης Ἡλίας ἐνίκησεν ὠπαύτως τοὺς ἱερεῖς
 τοῦ Βαάλ.

Πολλὰ τῶν θαυματοποιῶν τεράστια ἐξηγῶνται
 σήμερον διὰ τῶν φυσικῶν, ἢ χημικῶν δυνάμεων, τοῦ
 μαγνητισμοῦ, τοῦ γαλβανισμοῦ, τοῦ φωσφόρου κτλ.
 Αὐτὰ τὰ μετὰ μεταχειρίζονται οἱ νεώτεροι· ἀλλ' ὅτε αἱ
 τῶν τοιοῦτων γνώσεις ἔλειπον, πῶθεν ἄρα γε προήρχετο
 ἡ ἐνέργεια; Ἴσως πολλαὶ ἐπιστημονικαὶ ιδεαὶ ἐκ τῶν
 κοινῶν σήμερον διέμενον ὡς ἀπόβροτος κληρονομία